

for denne Sag. Der var to Spørgsmaal oppe under denne Sags Behandling, under hvilken ogsaa det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) var Medlem af Rigsdagen og Medlem af det Udvalg, der var nedsat angaaende denne Sag. Det ene Spørgsmaal var en Inkorporationsakt, som jeg ikke skal omtale — det hørte hjemme under to andre Sager, der vare behandlede forud. Det andet var Spørgsmaalet om, hvorvidt man, da man omfordelte nogle Kredse paa Grund af Afstaelsen af Slesvig og Holsten til Lyftland, og da nogle Kredse skulde ind under Kongerigets Valglov, kunde indskrænke enkelte Medlemmers Mandater til at gælde kortere end den i Grundloven bestemte Tid, nemlig 3 Aar. Der optraadte da forskellige derimod. Det blev hævdet fra den daværende Indenrigsminister, hvad der ogsaa er i Samklang med, hvad den nuværende Minister hævder, at da man ikke virkelig forandrede Tallet 3 i Grundloven, saa kunde man ikke sige, at det var i Strid med Grundloven, naaget man ved den særlige Lov vilde indskrænke 3 Folketingsmænds Mandater til at gælde kortere Tid end 3 Aar. Derimod optraadte det nuværende Medlem for Viborg (Klein) og sagde, at det var ikke i Overensstemmelse med Grundloven; man kunde ikke ved saadanne partielle Love forandre Grundlovens Bestemmelser. Det samme blev gjort gældende af nuværende Amtmand Bille, som ogsaa den Gang var Medlem af Folketinget. Han sagde: Naar man vil begrænse nogle Folketingsmænds Mandater, saa gaar man imod Grundlovens Bestemmelser; man maa saa se at finde andre Midler og Veje. Deraf fremgaar tydelig, at disse Mænd vare imod paa den Maade ved særlig Lov at indskrænke enkelte Folketingsmænds Mandater. Betænkningen, under hvilken det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds' Navn ogsaa staar, gif i samme Retning, og man gif da heller ikke denne Vej, men lod dem sidde til Valgperiodens Udløb eller rettere til der kom en Oplosning. Det var efter min Mening ogsaa den rette Opfattelse, og hvis man deraf skal hente nogen Analogi til det foreliggende Tilfælde, saa forandrede man den Gang ikke Tallene i Grundloven fra 3 til et mindre Tal, lige som man heller ikke her, efter hvad der er sagt af den ærede Indenrigsminister, vil forandre Forholdstallet i den nuværende § 32. Det, man imidlertid nu vil gøre, det er, at man i Realiteten vil forandre det, saaledes at det virkelige Forhold i Stedet for som 1:16,000 bliver som 1:20,000, og dette kan man ikke sige er „omtrent 16,000“. Det, det egentlig

kommer an paa under denne Forhandling, er at godtgøre, om det forelagte Forslag er i Strid med Grundloven eller ikke, om man, som jeg før sagde, kan sige, at det Tal, der vil udkomme efter Forslaget, er „omtrent som 1:16,000“, dette er Spørgsmaalet. Den Gang man vedtog Loven af 9de Februar 1866, var Forholdet dette, at efter Folketællingen af 1860 var der 1,617,284 Indvaanere, det vil med andre Ord sige, at der for hver Valgkreds gennemsnitlig var 15,855. Den Gang galdt jo Grundloven af 5te Juni 1849, Forholdstallet var altsaa den Gang som 1:14,000, det overstyvende Tal blev 1,855, og det kan man jo nok med god Grund sige efter de daværende Forhold — det lægger jeg Bægt paa — var „omtrent 14,000“, fordi der, naar man gennemgaar Forhandlingerne, henvises til, at der forelaa et Grundlovsforslag, som gif ud paa at forhøje dette Forholdstal fra 14,000 til 16,000, hvilket sidste Tal man i 1860 ikke havde naaet, og til, at der fort derefter vilde følge en Valglov, hvilket ogsaa skete. Først udkom den Lov, jeg nævnte, af 9de Februar 1866, derefter Grundloven den 28de Juli samme Aar og næste Aar den nugældende Valglov, saa man kan jo nok sige, at det ikke var saa lært, at man ikke paa dette Punkt omtalte det Spørgsmaal, om det, man vilde gøre, var i Strid med Grundloven eller ikke. Man kan jo nok derefter sige, at efter de daværende Forhold var det ikke noget Brud paa Grundloven. — Men hvorledes er Forholdet nu? Nu gælder jo Grundloven af 1866, hvorved Forholdstallet blev forhøjet fra 14,000 til 16,000, og efter Folketællingen af 1890 var Folketallet 2,185,335. Dividerer man 110 deri, faar man 19,866, saaledes at der bliver et overstyvende Tal i hver Kreds af 3,866, altsaa mere end dobbelt saa meget som det Overstud, der var den 9de Februar 1866 efter Folketællingen af 1860, som laa til Grund for Loven. Noget Argument for dette Lovforslags Grundlovmæssighed kan der altsaa ikke hentes fra denne Lovs Tilblivelse, tværtimod. Jeg antager, at hermed maa Grundlaget for den ærede Ministers Fortolkning være ryddet af Vejen, naar den ærede Minister henholder sig til Loven af 9de Februar 1866, ligesom ogsaa naar han henholdt sig til Folketællingerne af 1860 og 1890, thi man kan ikke med nogen Grund paasta, at 20,000 Indvaanere er „omtrent 16,000.“ Man siger, at det forelagte Lovforslag ikke forandrer Forholdstallet i Grundloven. Det gør det ganske vist ikke, men i Realiteten forandres det derved. Naar den ærede Minister saa tilføjede, at dette Lov-